

האם יוליד ההר עכבר

פרופ' מורים לוי
גאוות הבולגרים

אני, באופן אישי מתייחסת לסג'נאלוף שמועתי (כן, הוא עלה בדרגה) ברצינות. תגידו מה שתגידו, לא תמיד הוא מתגלה כבלתי-מהימן. לפעמים מסתבר שהוא דור קא משמיע את האמת.

לכן, כשהתחלתי לשמוע בזמן האחרון מכל עבר, את הסיפור על נישואיהם הר קרובים של מנתח-הלב פרופסור לוריס לוי ושל הזמרת אילנית, החלטתי לבר דוק את העניין. כי כשהבן-אדם שומע סיפור כזה מוזר פעם אחת — זה מצ' חיק אותו; שומע פעמיים — זה מעניין אותו; שומע שלוש פעמים — זה מדליק אצלו אור אדום. ובעיקר אם הוא רחל המרחלת, נכון?

בקיצור, טילפנתי לפרופסור לוי. הפרו' פסור היה עסוק בניתוח, ובשום פנים ואופן לא יכול לצאת מחדר-הניתוחים, אפילו לחמש דקות, כדי לשוחח איתי על חייו הפרטיים. מילא, רצונו של אדם — כבודו.

אשתו, לעומת זאת, סיפרה לי שגם היא יודעת שיש שמועה כזאת. שבעלה עומד להתחתן עם הזמרת אילנית, אבל לה לא ידוע על תוכניות כאלו למרות שזה יכול להיות, זה קורה במישפחות הטובות ביר

הזמרת שמצאה

לה יועץ

מישהו מכיר אולי איזו זמרת שזוקקה ליועץ בהתנדבות? לא? כי אני, למשל, מכירה איש רדיו וטלוויזיה המייצע ל-זמרת לא-כל-כך מצליחה ולא-כל-כך מת-חילה בדרכה המיקצועית.

אל תשאלו אותי איך הוא מוצא זמן לעשות את זה כי בבית יש לו אשה וילד, ועבודה ברדיו ובטלוויזיה יש לו מעל ל-ראש. אבל בכל זאת הוא מייצע לה בבחי' רת השירים, בעיצוב התיסרוקת, ובענייני תלבושת. הגא נמצא איתה בהקלטות, בא להופעות שלה, וכשהיא מופיעה בפסטיב' לים, הוא תמיד מחכה לה מאחרי הקלעים. לא שאני חושבת שזה לא בסדר שהבן אדם לוקח על עצמו בהתנדבות לטפח כישרון צעיר, נהפוך הוא, זה עליה-כפיאק. אלא ששמעתי שמישהו אחר חושב שזה לא בסדר, וזה דווקא בעלה של אותה זמרת, הנמצא מחוץ לבית ברוב ימות השבוע כי הוא משמש כאיש צבא-קבע ומשרת אי-שם.

זה הכל

התחיל

ב"פינק"

כבר מזמן אני משתגעת לכתוב פעם במדור זה סיפור שנוגע לעורך שלי, עכ' שיו אני יכולה להגשים את החלום הזה. אז פעם יושב העורך שלי במסעדה פינק בירושלים, בחברת אורחת מגרמניה. לפתע נפתחת הדלת, ומי נכנס — אם לא ידיד של העורך שלי מצרפת. רואה הידיד מצרפת את האורחת מגרמניה — וענינו נקרעות לרוחות. כן, כן — כמו שכתוב ברומנים, זוהי אהבה ממבט ראשון. העור' רך מזמין את הידיד להצטרף לשולחן — ומאו השניים לא נפרדים עוד.

זה יכול היה להיות רומן רגיל, לולא נגע לשני אנשים מרתקים — כל אחד בפני עצמו.

האורחת הייתה אנג'ליקה פון-שרי' בסדר'ה, אישה יפהפיה, שחורחורת דר'א' מתיה, גבוהה, בעלת גוף משגע, טיפוס מושלם של פאס פאטאל. השם האצילי הגרמני לא בא לה במיקרה. אנג'ליקה היא בתם של יהודיה ואציל גרמני, שנישאו לפני עלות היטלר לשליטון. את ימי הי' גילטון הנאצי בילתה אנג'ליקה הקטנה עם אמה ובולגריה, בהסתר, וכך ניצלה מן השואה. על הרפתקותיה כתבה ספר בשם האיווים, שפורסם בהמשכים באחד מגדולי השבועונים בגרמניה, וקבע לה שם של סופרת חשובה. מאז כתבה כמה ספרים נוספים.

אתרי הרבה הרפתקות ועלילות, נישאה אנג'ליקה לאציל גרמני אחר, אדריכל חשוב בעל שם עתיק ומפורסם בהיסטור' ריה הגרמנית. ואז נתעוררה בעייה: אני גליקה מוכנה לגור רק בירושלים, ולא היה לה שום חשק להוסיף לגור בגרמניה. האדריכל אמנם הוזמן לירושלים על-ידי טר'י קולק' כדי לתת עצות, אבל הוא מוכרח לגור בגרמניה. אז הוזג גר' כן — היא בבירת ישראל, והוא בבירת בוואריה. ולפעמים הם גם נפגשו.

האיש שנכנס לפינק היה קלוד לאנצי' מן, איש חשוב ומרתק לא פחות. קלוד הממושקף הוא סופר יהודי שעבר את ימי השואה בפאריס, והוא ציוני נלהב לא פחות מאנג'ליקה. הוא היה מזכירו של ז'אן-פול סארטר, ידיד קרוב (וגיבור סיפור) של סימון דה-בובואר. מאז מילחמת ששת-הימים הוא התקרב יותר ויותר לישראל. למורת רוחם של כמה מי חבריו בשמאל החדש הצרפתי, ולאחרונה עשה סרט-ענק על ישראל, שעורר תגור' בות רבות באירופה. בשעה שנפתח ס'י פור זה, היה נשוי לשחקנית צרפתית, בעלת מפרמנט סוער ואישיות חזקה. אז לחזור לאותו ערב גורלי פינק, זה

אולי ראו אותו עם איזה בתורה בלונדי' נית וחשבו שזאת היא, יכול להיות. "כל הכבוד לפרופסור", כך אמרה אילנית. "אבל מבחינת הגיל הוא יכול להיות האבא שלי".

לאילנית יש חבר צעיר שהוא קבלן, והיא מאד מרוצה בחייה הפרטיים, ושאינ' אאמין לה שכשהיא תתחתן או היא תצא בהכרזה גדולה.

לא יודעת למה, אבל אני דווקא מאמי' נה גם לה וגם לאשתו של הפרופסור. ואם זה לא נכון, והם בכל זאת בענייני חתור' נה, אז כל הכבוד להם. איך שהצליחו לעבוד עלי.

תר, שמתגרשים ומתחתנים עם בחורה אחרת. אבל היא מצטערת, אצלם זה עוד לא קרה ועד כמה שהיא יודעת גם לא קורה, ובעצם, למה שאני לא אשאל את אילנית? אולי היא יודעת משהו.

או שאלתי את אילנית, נכון, גם איל' נית שמעה על הרומן שלה עם פרופסור לוי, ולא סתם שמעה, אלא אפילו מחבר' רים בולגריים שלה, שסיפרו לה שכל הי' בולגרים ביפו גאים לקבל אותה לתוך המישפחה הגדולה שלהם — עם נישואיה למנתח-הלב הבולגרי, גאוות בני-מולדתו.

אלא מאי, היא בכלל לא מכירה את פרופסור לוי, עוד לא היה לה הכבוד.

חתיך השבוע

בויקו - בוי

היום החברים הכי טובים שלו, כשנשבר לו לנהל לאחריים את העניינים, החליט להתחיל לנהל לעצמו, וביחד עם צ'יל'ה מאליבי באר פתח את הפיאנו-באר קארטייה שהוא היום אחד ממקומות הבילוי הכי פופולאריים בתל-אביב.

אבל זה שהוא בעליו של פיאנו באר וגם של מסעדה סינית הנמצאת בקומה השנייה של המועדון, זה עוד כלום לעומת ההצלחה שיש לבויקו אצל החתיכות.

במשך שנתיים ימים הייתה לו חברה אמריקאית בשם לוריס האריס, מין דבר בלונדיני ענק שכמה שלא היית מסתכל בה לא היית יודע איפה מתחילות אצלה הרגליים ואיפה הן נגמרות.

התחביב העיקרי של מרים היה להשתוף בבקיני-מינימום על מירפסת דירת-הגג שלה ושל בויקו בתל-אביב. התחביב הזה עשה אצל בויקו בבית פקקיתנועה, כי כל החברים היו באים להזין את עיניהם בגופה הבנוי-לתלפיות של מרים הבלונדינית, כשבויקו הגאה מסתובב בשטח ומשגיח בשבע עיניים שהחברים לא יתפרעו.

אחרי שמרים נסעה חזרה לניו-יורק, מצא בויקו נחמה בזר' עותיה של דיילת אל-על 'שולדה סולר', שגם היא איתה חתיכה לא מבוטלת כמו שאתם בטח כבר מבינים. עם שולה הסתובב בויקו עשרה חודשים, ואולי היה מסתובב איתה עד עצם היום הזה. אלא שלבחורה הזו היו דרישות מוגזמות. היא רצתה להת' חתן, לא להאמין ממש. בויקו, לעומת זאת לא-כל-כך רצה.

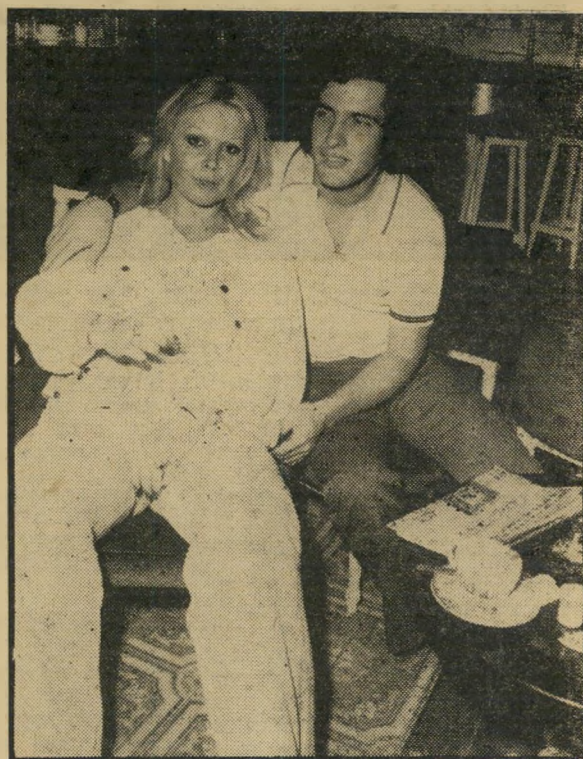
אז שושה התפטרה מאל-על, אספה את רסיסי הלב השבור שלה ונסעה ללוס-אנג'לס. אבל מכיוון שהיא בחורה שידועת מה שהיא רוצה, מסתבר, התחתנה בכל-זאת, עם ישראלי בשם ישראל. אלא שהיום, קצת פחות משנה אחרי הנישואים, כבר מגיעות שמועות למועדון קארטייה בתל-אביב כאילו הנישואים האלה עומדים בפני סיומם. מה לעשות, זה קורה במשפחות הכייטובות.

זה ששולה נסעה ללוס-אנג'לס לא ריפה את ידיו של בויקו. הוא המשיך בשקדנות ובנאמנות להתאהב, והפעם בשחקנית' הקולנוע לשעבר הנח' מפינגר-עין. זה שהיא גדולה עליו בכמה שנים טובות, לא שיחק תפקיד אצל בויקו וגם לא אצל חנה, מסתבר. הם אפילו התגוררו יחד בביתה שברמת-גן, ומביני' עניין אמרים שאף פעם לא ראו את בויקו מאוהב ומאושר כל-כך.

אבל גם חנה נסעה בסוף לארצות-הברית, לארגן שם תערו' כתציוורים לאביה, הצייר מנחם מפינגר.

אלא שלעומת שתי האהבות הקודמות של בויקו, שנעלמו כנראה מחייו לחלוטין, עומדת חנה לחזור ארצה בקרוב, ואני מוכנה להתערב שישר אל זרועותיו האהבות והמצפות של בויקו.

בינתיים הוא כמובן אינו טומן ידו בצלחת, כי כמה זמן יכול להחזיק מעמד הבן-אדם שלא רגיל להיות לבד? אבל אני בטוחה שזה שהוא היום עם זאת מחר עם אחרת — זה לא רציני. הלב שלו שייך לחנה.

בויקו ומרים
האבתה של חנה